

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

1. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

6. LEDNA 2019

Z obsahu:

**O Otčenáši - Prosba,
která se dožaduje
s důvěrou**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci

12. prosince 2018,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

**Blahoslavená
Marie Alexie le Clerc**
Libor Rösner
- strana 4 -

**„Následujme hvězdu
z Betléma!“**
- strana 6 -

**Svatí Tři králové
v Kolíně**
- strana 9 -

**Divy svatého Šarbela
Machlúfa (3)**
Jean Claude
a Geneviève Antakliovi
- strana 10 -

**Vizionář: Tajemství zjevení
v Tre Fontane (38)**
Saverio Gaeta
- strana 12 -

**Větší šance pro děti při
nečekaném těhotenství**
Zpráva HPŽ ČR
z 6. 12. 2018
- strana 13 -

Relikviář s ostatky svatých Tři králů, Kolín nad Rýnem

O Otčenáši – Proba, která se dožaduje s důvěrou (Lk 11,9-13)

Katecheze papeže Františka při generální audienci 12. prosince 2018, Řím, aula Pavla VI.

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Pokračujeme v cyklu katechezí o Otčenáši, započatém minulý týden. Ježíš vkládá do úst svých učedníků krátkou a smělou modlitbu, tvořenou sedmi prosbami. V Bibli tento počet není náhodný, naznačuje plnost. Říkám smělou, poněvadž, kdyby ji nenapověděl Kristus, pravděpodobně by se nikdo z nás, ba ani ten nejslavnější teolog neodvážil prosit Boha tímto způsobem.

Ježíš totiž svoje učedníky vybízí, aby se přiblížili a obrátili s důvěrou k Bohu několika prosbami, týkajícími se nejprve

jeho a potom nás. Otčenáš nemá žádné preambule. Ježíš neučí formulím, jimiž se Pánu zavděčit, nýbrž prosbám, a boří bariéry podrobení a strachu. Neříká, abychom se k Bohu obraceli oslovením: „Všemohoucí“, „Nejvyšší“, „Ty, jenž jsi nad nás povznesen, zatímco já jsem ubožák“. Nikoli, neříká to tak, nýbrž jednoduše „Otče“, ve vši prostotě, jako se děti obracejí k tatínkovi. Oslovení „Otče“ je výrazem důvěrnosti a synovské důvěry.

Modlitba Otčenáš má svoje kořeny v konkrétní lidské realitě. Prosíme v ní například o chléb, vezdejší chléb, což je

prostá, leč podstatná prosba, jež říká, že víra není „dekorativní“ otázkou, která je odtržená od života a přichází ke slovu teprve, jsou-li uspokojeny všechny ostatní potřeby. Modlitba začíná již samotným životem. Modlitba, kterou nás učí Ježíš, nezačíná v lidském životě, až když je plný žaludek. Tkví spíše všude tam, kde je člověk, kterýkoli člověk, jenž hladoví, pláče, zápolí, trpí a ptá se „proč“. Naši první modlitbou je v jistém smyslu už vzlyk, který provází první nádech. Pláč novorozeněte je předzvěstí údělu celého našeho

Pokračování na str. 5

Vdnešním Matoušově evangeliu slyšíme zásadní sdělení tři mudrců vztahující se k nedávno narozenému Božskému Dítěti: „Přišli jsme se mu poklonit.“ Proč? Protože uviděli hvězdu, pochopili souvislosti a měli touhu přivítat na tomto světě a uctít vládce, o němž psali proroci. A to ještě nic velkolepého nevykonali – aspoň zdánlivě. Tajemství Ježíšova „ubohého“ příchodu na naši zemi v lidském těle je samo o sobě vznešeným skutkem pokory, vpravdě hodným Krále. Ale to tehdy mudrci mohli jen tušit. A přesto: viděli, porozuměli, uvěřili prorockým slovům a vydali se s dary na cestu.

Jak jsme na tom v těchto dnech my? Přicházíme k betlémům proto, abychom se potěšili půvabem figurek? Anebo proto, že je to pěkná vánoční tradice? Pro křesťana trochu málo... Zvláště, když uvážíme všechno to, co se za dva tisíce let od Ježíšova narození událo. Jak Ježíš už jako dítě dosvědčoval svoji jedinečnost a moudrost; jak při hlásání radostné zvěsti o Božím království mocně působil také činy; jeho smrt na kříži; tajemství Eucharistie... Jak přetrvává jím založená katolická církev i přes všechny nedokonalosti a hříšnost svých členů... Kolik zářků vykonal v životech lidí a jejich společenstvích až dodnes... Neměli bychom tím spíše my předstoupit před Dítě Ježíše, položené v betlémských jeslích, aby

Editorial

chom se mu poklonili? Když už, na rozdíl od oněch tří mudrců, víme docela přesně, jak se Ježíš projevuje jako Bůh, je naší svatou povinností nejen obdivovat roztočilost Božího Dítěte, ale celou duší pokorně se mu poklonit, neboť toto Dítě je Král. To je jediná možná křesťanská odpověď při pohledu na betlém.

A když pochopíme, proč se vydat k betlému, můžeme jako svůj dar přinést víru v Božího Syna, Krále, který je s námi po všechny dny až do konce našich životů, až do konce světa. A to je pádný důvod k tomu, abychom nikdy neměli strach, i když nás zastihnou bouře života. Nebude-li totiž naše duše vnitřně pokojná, pak nemůže přinášet užitek ani sobě, ani jiným, poněvadž se nachází v ustavičném nebezpečí – říká bl. Marie Alexie le Clerc. (str. 4-5) A že takovou víru Bůh štědře odměňuje, dosvědčují také zářky dnešních dní – a to doslova. Stačí jen pohledět na divy, které se dějí skrze sv. Šarbela. (str. 10-11)

A ještě jedna skutečnost je patrná při pohledu do betlémské stáje: Svatý Josef, muž, se postaral, jak nejlépe uměl, o matku čekající Dítě. Tak to Bůh chtěl: aby jeho Syn – sám Bůh – přijal pro spásu lidských duší na sebe podobu člověka skr-

ze mateřské lůno Panny Marie. A chtěl, aby nanejvýš ctnostný Josef byl tím, kdo se po určitý čas postará o vše potřebné pro Syna a jeho Matku. Tak je zde kromě Dítěte a jeho pěstouna také jeho mlčící Matka. V této chvíli má jediný úkol – být s Dítětem a dát mu co nejvíce lásky. Konečně, je to matka, která – jak řekl svého času Joachim kardinál Meisner – je místem, kde Bůh člověku daruje duši. Životní příběh kardinála Meisnera je vůbec pozoruhodný, a to nejen tím, že se narodil 25. prosince... (str. 6-8)

Ale zpět k našim jesličkám. Při vědomí všeho, co zde bylo řečeno – a rovněž mnohého nevyřčeného – stojíme před důležitou výzvou, podobně jako oni tři mudrci: s vnitřně klidnou duší správně vidět, porozumět, uvěřit a beze strachu se vydat na cestu za Králem, jehož království není z tohoto světa. A mějme přítom na mysli i naše matky a otce, celé naše rodiny, přirozený řád Boží a při klanění Božskému Dítěti také prosme za to, aby si každý člověk, v jakémkoli postavení, byl dobře vědom, kdo je jeho Stvořitel a Král jeho srdce. Aby se pokud možno všechna lidská srdce otevřela svému Králi a nezavírala vrátka třeba jen proto, že se narodil v chudobě prosté stáji.

Trojediný Bůh nám všem žehnej v novém roce!

Daniel Dehner

Všem, kdo hledají Pána s upřímným srdcem, dostane se dnes veliké útěchy. Chceš-li, můžeš se přesvědčit, že nezáleží na tom, jak máš k němu daleko, ale na tom, zda opravdu chceš patřit k pokolení těch, kdo po něm touží, kdo hledají tvář Jakubova Boha⁽¹⁾.

Přenes se v duchu daleko na východ a můžeš zde potkat neobvyklé poutníky. Zeptej se jich na cíl jejich cesty a oni ti rádi odpovědí,

že směřují do zaslíbené země, aby se tam poklonili novorozenému Králi. Není to i tvoje dávná touha? Přidej se k nim. Brzy poznáš, že jsou to lidé nejen vzdělání, ale především moudří. Tato jejich opravdová moudrost je naučila pokoře a naplnila touhou poklonit se Tomu, od něhož všechna moudrost vychází. Co jiného než pokorná moudrost jim otevřela oči, takže uviděli jeho hvězdu na východě. Hluboký a upřímný zájem poznat Spasitele je učinil mezi všemi ostatními obdivuhodně vnímavými pro zvláštní znamení Hospodinovy přízně. Bůh se nezjevuje tomu, kdo jej nechce.

Vydali se na cestu a vůbec se neohlížejí na to, že jsou sami. Nikdo je nenásleduje. Ale jim nevádí ani posměšky a pohrdání, tím méně daleká cesta. Jdou za svým cílem, protože vědí, čemu uvěřili. Poděkuj jim za tento jejich příklad, upevní svou víru a posilní svou touhu.

Hledání není bez překážek. Právě na tom místě, kde by měli být u cíle, setkávají se svatí mužové jen s údivem a rozpaky. Jejich nečekaný příchod, ale ještě více jejich dotazy na novorozeného Krále vyvolávají v celém Jeruzalémě vzrušení. Není tu vidět ani hvězdu, kterou viděli na východě. Kam se nyní obrátit? Mudrci se nevzdávají. Podniknou všechno, co je v jejich silách, aby Dítě našli. Oceň jejich vytrvalost. Nedej se zaskočit ani tím, když nenajdeš pochopení právě tam, kde jsi je očekával jako samozřejmost. Pod svícem bývá tma.

Král Herodes se vzrušil nejvíce. Velmi dobře si je totiž vědom toho, že zaujal místo, které mu vlastně nepatří. Neseděl by na tomto trůně, kdyby nebylo protekce mocných okupantů a utlačova-

telů zdejšího národa, kterému sice vládnou, ale nezná ani to, co ví i ten nejprostší Izraelita. Má velmi daleko k tomu, čemu věří a čím žije tento lid. To, co má především na zřeteli, je jeho vlastní mocenské postavení. To však musí být velice vratké a nejisté, když se cítí tak silně ohrožen maličkým nemluvnátkem.

Pocit ohrožení je u krále tak silný, že se rozhodne pro okamžitá opatření. Ovládne dokonce své vzrušení, aby co nejlídněji přijal cizince, které by mohl využít ke svým záměrům. *Úlisnější nad máslo jsou jeho ústa, ale srdce má nepřátelské, nad olej lahodnější jsou jeho slova, jsou to však tasené meče.*⁽²⁾ Bůh si ovšem může posloužit i svým nepřítelem a jeho zlým úmyslem, aby dalekým poutníkům ukázal správný směr.

I židovští předáci a znalci Zákona se vzrušili, nikoliv však radostnou nadějí, že nastává dlouho očekávaný čas. I v jejich vzrušení je pocit nelibosti. Znají zpaměti to místo Písma, které označuje rodiště Mesiáše. Pokud se opravdu narodil, stačí zajít do Betléma, přesvědčit se o tom a uvítat vytouženého Krále. Ale těmto sebevědomým znalcům se nechce na kolena. Je to podivné, ale zájem o pravého Mesiáše je jim cizí. K čemu je jim jeho blízkost, když ho nečekají! Zabydleli se v současných poměrech, našli si pohodlný a výnosný způsob, jak budít dojem, že slouží Bohu, i když žijí způsobem těch, kteří uctívají sami sebe. Osobní setkání s Bohem by mohlo otrástit touto vyhovující jistotou. Jak mohou rozpoznat znamení novorozeného Krále ti, kteří ho odmítají? Až ho jednou osobně poznají, učiní totéž, k čemu se chystá ješitností zaslepený Herodes: násilím ho odstraní. Jak nebezpečná je moc v rukou těch, kteří sledují jen své vlastní zájmy!

Pozvedni zrak k nebi. Hvězda se vrací. Když selžou Boží služebníci, Bůh si své věrné sám zavede tam, kde je očekává. Vstup s mudrci do Králova příbytku. Co je tu pro pouhé lidské oko královského? Chudí rodiče v nuzném prostředí, chudičké dítě v nouzových podmínkách. Tito moudří Boží ctitelé však nesrovnávají to, co tu našli, se svými představa-

Zdaleka přicházejí tvoji synové

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní slavnosti

Přišli jsme poklonit se králi.

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 60,1-6

Vstaň, rozsviť se, Jeruzaléme, neboť vzešlo tvé světlo a Hospodinova velebnost září nad tebou! Hle, tma zahalí zemi a temnota národy, nad tebou však září Hospodin, jeho velebnost zazáří nad tebou. Národy budou kráčet v tvém světle a králové v tvé vycházející záři. Rozhlédni se kolem a podívej se: ti všichni se shromáždili, přišli k tobě. Zdaleka přicházejí tvoji synové, na zádech jsou přinášeny tvoje dcery. Spatříš to a zazáříš, radostí se zachvěje a rozšíří tvé srdce, neboť tě zaleje bohatství moře, poklady národů přijdou k tobě. Záplava velbloudů tě přikryje, dromedáři z Midjanu a Efy, přijdou všichni ze Sáby, přinesou zlato a kadidlo, rozhlásí Hospodinovu slávu.

2. čtení - Ef 3,2-3a.5-6

Bratři! Slyšeli jste, že Bůh mě pověřil pracovat pro vás na díle milosti. Ve zjevení mi totiž bylo oznámeno to tajemství. V dřívějších pokoleních to lidé nevěděli, ale nyní to bylo odhaleno z osvětlení Duchem jeho svatým apoštolům a kazatelům

Dokončení na str. 12

mi: Přijímají skutečnost takovou, jaká je, a vykonají to, kvůli čemu vážili tak dlouhou pouť: *Přišli se poklonit.* Bez váhání a bez okolků *padají na zem*, neboť co je moudřejšího, spravedlivějšího a krásnějšího než poklonit se Nejvyššímu?

Jejich dary nejsou projevem pochlebnické vypočítavosti. Nepřišli si koupit Královu přízeň, nýbrž předat mu to, co mu patří: svůj obdiv, svou úctu, svou oddanost, svou vděčnost. Jejich největší odměnou je, že mohli Králi vzdát svůj hold. Raduj se z toho, že i pohanům se dostává milosti. Pro všechny platí Boží zaslíbení, ale pod jednou podmínkou: Jen skrze Ježíše Krista, když uvěří kázání evangelia. *Mnoho jich přijde od východu i od západu a zaujmou místo u stolu, ... ale synové království budou vyhnáni do temnot...*⁽³⁾

Proto *povstaň a rozsviť se*, ať z tvé tváře, tvých slov i tvého jednání i nevěřícím zazáří *Hospodinova velebnost.*

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 24,6; ⁽²⁾ Ž 55,22; ⁽³⁾ Mt 8,11-12

Blahoslavená Marie Alexie le Clerc

V roce 1950 narazili dělníci při budování jazzového lokálu ve sklepních prostorách pod jednou garáží ve francouzském Nancy asi 50 cm pod podlahou na neznámou překážku. K údivu všech objevili starou rakev. Protože šlo o prostory, kde kdysi stával klášter Školských sester Notre Dame, byly přivolány krom úředních činitelů i řeholnice této kongregace, jelikož vyvstala domněnka, že jde o dlouho hledaný hrob matky zakladatelky jejich řeholní rodiny, kterou papež Pius XII. tři roky předtím vyzdvihl ke slávě oltáře. Po odklopení víka rakve uviděli všichni kostru se sepjatými prsty ovinutými růžencem. Celé Nancy žilo zprávou, že se ve městě našly ostatky svěťice. O deset let později potvrdila tuto zvěst Posvátná kongregace ritů: „Máme morální jistotu, že nalezené kosterní pozůstatky jsou totožné s tělesnými pozůstatky blahoslavené Alexie le Clerc.“

Alexie le Clerc se narodila 2. února 1576 ve francouzském Remiremontu jako jediné dítě Jeana le Clerca, markýze Roville-aux-Chênes, a Anny Sagayové. Být jedináčkem s sebou i tehdy neslo velkou míru benevolence ve výchově. Alexie měla díky zajištěnosti a postavení rodičů možnosti takřka neomezené, a toho v hojné míře využívala, zahleděna do pomijivých krás a radostí vezdejšího světa...

Všeho jen do času. Na prahu dospělosti Alexie onemocněla. Aby jí ukrátil dlouhé chvíle, půjčil Alexii jeden známý knihu o Božím soudu. A tehdy došlo k podobnému přerodu jako před desítkami let u sv. Ignáce z Loyoly: Četba na Alexii zapůsobila tak mocným dojmem, že začala obracet pozornost na svou duši. Sice ani poté neupustila od zábav, jen jí už přestaly skýtat to potěšení jako dříve. Ještě větší naléhavosti nabyly ony niterné vhledy poté, co se rodina přestěhovala do vsi Hymont, v jejíž sousední farnosti Mattaincourtu se Alexie setkala se zbožným knězem P. Petrem Fourierem.

Tento pozdější světec (kanonizovaný v roce 1897) měl rozhodující vliv na její obrácení. Z dívky ve víře chladné se začala stávat zapálená křesťanka. Tatam byla roz dováděná mladice s hořce pociťovanou vnitřní prázdnotou a nenaplněností. Náhle zde byla osoba překypující vnitřní radostí, láskou k Bohu a touhou po něm. K tomu přispěl i jeden mystický zážitek při nedělní mši svaté: Alexie měla vidění žertovného průvodu postav s maskami, ale i bez masek, kterak za zvuku hudby směřují za ďáblem, kam jen je vede. V Alexii se v jednom jediném okamžiku zrodilo rozhodnutí nepatřit nikdy k tomuto zástupu: „*Od této chvíle učiním vše, o čem poznám, že se to Bohu více líbí, i kdybych měla umřít,*“ umínila si tehdy, oproštěna ode vsí záliby v lákavých nabídkách světa.

Konsekvencí tohoto osobního závazku bylo rozhodnutí, které učinila ve svých 20 letech – zasvětila se Bohu a složila soukromý slib čistoty. Alexie, dívka z nejvyšších kruhů, chodila od té chvíle zásadně v oděvu venkovských žen a s prostým závojem na hlavě. Praktikovala posty, činila pokání a připravovala se na život v klášteře. Nedbala na posměch okolí kvůli svému počínání, ba ani na přemlouvání rodičů, aby si dala říct a zanechala těchto podivností, jimž se propůjčila.

P. Fourier Alexii doporučil vstoupit ke klariškám v Pont-Mousson. Otec jí to však vyloučil. Touha po zasvěceném životě ovšem Alexii neopustila. Naopak stále rostla a nabývala konkrétní podoby – Alexie žila myšlenkou na založení nového kláštera. Posledním impulsem k tomuto kroku bylo vidění Panny Marie, které měla během jedné mše svaté, kdy jí Matka Boží vyzvala: „*Vezmi to Dítě a pomoz Mu dorůst.*“ Alexie si toto vidění vyložila jako výzvu, aby dávala „dorůstat“ dětem a hlavně děvčátům, s nimiž přijde do styku, a to v řeholním hábitu.

P. Fourier byl k tomuto počínu dost skeptický, nevěřil, že by našla někoho, kdo by chtěl mít na jejím snu „konat dobro“ – jak opakovala – podíl. Zmýlil se. Za pouhé dva měsíce už na péči o dívky nebyla slečna le Clerc sama. Připojila se k ní první čtveřice družek a spolu se začaly starat o přípravu chudých a opuštěných dívek do života ve školách, kde vedly jejich výuku a výchovu. Prozatím žily nadále ve svých domovech. Na půlnoční mši roku 1597 se po generální zpovědi společně zasvětily Bohu a Panně Marii.

Otec těžce nesl skutečnost, že jeho i její jméno bylo špiněno pomluvami okolí. Přiměl dceru vstoupit k alžbětinkám do Ormes, aby tak aspoň částečně zmírnil hanbu, kterou pociťoval. Jenomže Alexie u alžbětinek dlouho nepobyla, měla jiné představy o zasvěceném životě, než jaký skýtala značně rozvolněná atmosféra v li-

berálním ormeském prostředí. Věděla, že tudy cesta nevede a že nevede ani přes klášter klarišek, P. Fourierem jí dříve doporučovaný.

V jednom snu jí bylo zjeveno, kde ji chce Bůh mít. Ukázaly se jí sv. Klára a sv. Alžběta: „*Představila jsem se jim a požádala je, aby mne přijaly za svou dceru. Ale ani jedna, ani druhá mě nechtěly přijmout. Ukázaly mi na něco uprostřed sloupů a pravily, že tam je mé povolání. Byla to kolébka, do níž se dávají spát děti, doprostřed ní bylo zasaženo ovesné stéblo, nesoucí klas se zrnem... Vedle kolébky bylo veliké železné kladivo, které samočinně bušilo do stébla podle toho, jak se kolébka nakláněla. Napadlo mě, že řád, v němž budu, zakusí mnohá pronásledování, ale nebude zrušen. To mělo naznačit křehké stéblo, které nebylo kladivem přeraženo ani zlámáno, neboť Bůh je posílil a upevnil.*“

Opuštit ormeské klarisky však mohla Alexie až poté, co se dvě vážené šlechtičny žijící v opatství v Poussay – paní d'Apremont a paní de Fresnel – došlechly o peripetích, jež musela slečna le Clerc kvůli svému snu podstupovat, a nabídly P. Fourierovi a Alexiinu otci le Clercovi, že Alexii a její družky vezmou pod svá ochranná křídla a umožní jim na svých državách vést společný život. Prá-

vě v Poussay založily první ze škol pro chudé dívky. Na oltář kostela tehdy při vstupu položily vše, co dostaly jako věno od svých rodičů.

Položily tak i základ školní výuce dívek ve Francii jako takové vůbec. Šlo vskutku o učiněné novum, vyučovaly nejen katechismus, ale zcela nezištně i jiné předměty, a to bez ohledu na majetkové zázemí dítěte či jeho vyznání. Brzy vyvstala potřeba dát vzrůstající se komunitě nějakou oficiální formu. P. Fourier sepsal první stručné zásady pro společný život vycházející z regulí augustiniánských, a když je potvrdil arcibiskup de Maillane, byl dán počátek nové kongregaci, jež dostala název Školské sestry Notre Dame (Naší Paní) a záhy si vydobyla obrovské renomé (dodnes ve světě působí sedm jejich větví). Ze všech stran přicházely do Poussay prosby o výpomoc při zakládání podobných vzdělávacích institucí. V roce 1603 potvrdil novou kongregaci a její stanovy papežský legát kardinál Karel Lotrinský a v letech 1615 a 1616 dvěma bulami také papež Pavel V. Následujícího roku povstal v Nancy první klášter mladé kongre-

gace, v němž se uskutečnila první obláčka. V jeho čele, jakož i v čele celé kongregace stanula sestra Marie Tereza od Ježíše, jak znělo řeholní jméno Alexie le Clerc. Do tří let disponovala kongregace desíti řeholními domy v celé Francii. Po těchto třech letech musela matka představená, sestra Marie Tereza od Ježíše, své postavení ze zdravotních důvodů opustit. Byla na tom tak špatně, že neměla sílu ani opustit pokoj. Přesto si zachovala pověstnou vlídnost a dobrotu, jimiž si získávala srdce dětí, jež milovala, ale i přízeň jejich rodičů a samozřejmě oddanost ostatních sester.

„Jen v Tobě, Bože, má Sílo, můžu najít to, co hledám. Existuje-li dobro na tomto světě, je jím člověk, který je vlastní, neboť Boží království je radostí a pokojem v Duchu Svatém. Duše bez vnitřního pokoje je jako loď zmítaná větrem a bouřemi a v ustavičném nebezpečí. Nepřináší užitek ani sobě, ani jiným, poněvadž je tak zaměřena na sebe, že způsobuje tento nedostatek pokoje. Lék nám dal sám Pán, když řekl: »Kdo chce jít se mnou, zapřít sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.«“

Autorka těchto slov – Marie Tereza od Ježíše – nacházela v Bohu vše, co hledala, až do posledních svých dní, které strávila v těžké nemoci. Nemoc kdy si stála u zrodu jejího obrácení, nyní stála u jejího zrodu pro onen svět. Než však 9. ledna 1622 vynesla nad nemocnou definitivní ortel, utěšovala Marie Tereza od Ježíše své spolusestry těmito slovy: „*Budu na vás pamatovat u Boha. Buďte stále v jednotě, milujte se navzájem, poněvadž láska a jednota jsou jedinými cestami naší kongregace.*“ Řeholnici, která byla ztělesněním těchto hodnot, v roce 1947 papež Pius XII. blahořečil.

Ze svého původního místa posledního odpočinku byla v hektické době Francouzské revoluce, jež se vyznačovala mj. zneuctováním hrobů světců či zasvěcených osob, Marie Terezie od Ježíše narychlo pohřbena na neznámém místě do hrobní klenby pod kůrem. Se smrtí sester, které znaly místo nového hrobu své matky-zakladatelky, zmizelo i povědomí o jeho přesné lokaci. Pak se ale v roce 1950 skupina mladých rozhodla vybudovat jazzový klub...

O Otčenáši – Prosba, která se dožaduje s důvěrou

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

života, našeho ustavičného hladu, ustavičné žízně a našeho hledání blaženosti.

Ježíš nechce modlitbou zhasnout člověčenství, nechce uspat lidství. Nechce, abychom potlačovali otázky a přání a učili se snášet všechno. Naopak chce, aby každé utrpení a každý neklid byl vztažen k nebi a stal se dialogem.

Věřit je návyk dovolávat se.

Měli bychom být všichni jako Bartimaios z evangelia (srov. Mk 10,46–52) – připomeňme si onu evangelní pasáž, jak slepec Bartimaios, syn Timaiův, žebral u cesty před branami Jericha. Měl kolem spoustu dobrých lidí, kteří jej okřikovali, aby mlčel: „Tiše! Jde Pán. Buď zticha. Neruš. Mistr je zaneprázdněn, neruš ho. Jsi otravný tím svým voláním. Neruš.“ On však na tyto rady nedbal a se svatou neodbytností žádal, aby se konečně ve svém bědném stavu mohl setkat s Ježíšem. A křičel ještě víc! A vychovaní lidé ho napomínali: „Ale ne, prosím tě, vždyť je to Mistr. Děláš ostudu!“ On však kři-

čel, protože chtěl vidět, chtěl být uzdraven: „Ježíši, smiluj se nade mnou.“ (v. 47) Ježíš mu vrátil zrak a řekl: „Tvá víra tě zachránila“ (v. 52), jakoby na vysvětlenou, že o jeho uzdravení rozhodla ona modlitba, ona invocace volaná vírou a silnější než zdravý rozum mnoha lidí, kteří chtěli, aby mlčel. Modlitba nejenom předchází spásu, nýbrž ji v určitém smyslu již obsahuje, protože vysvobozuje z beznaděje toho, kdo nevěří ve východisko z nesnesitelných situací.

Věřící zajisté vnímají také potřebu chválit Boha. Evangelia podávají radostné Ježíšovo zvolání, vycházející ze srdce naplněného úžasem a velebícího Otce (srov. Mt 11,25–27). První křesťané dokonce cítili nutnost doplnit text Otčenáše doxologií: „neboť tvé je království i moc i sláva na věky.“ (*Didaché*, 8,2)

Nikdo z nás však není nucen držet se teorie, kterou kdosi v minulosti pojal, že totiž prosebná modlitba je formou slabé víry, zatímco autentičtější modlitbou je

prý čirá chvála, hledající Boha, aniž by ho zatěžovala nějakou prosbou. Ne, to není pravda. Prosebná modlitba je autentická, spontánní; je to úkon víry v Boha, který je dobrým a všemohoucím Otcem, je úkonem víry ve mně, nepatrném, hříšném a nuzném. Proto je modlitba, která o něco prosí, velice vznešená. Bůh je Otec, který k nám chová nezměrný soucit, a chce, aby k němu jeho děti mluvily bez obav a přímo a oslovovaly ho „Otče“; anebo se k němu obracely v těžkostech slovy: „Pane, co jsi mi to učinil?“ Můžeme mu proto vypovědět všechno, včetně toho, co v našem životě zůstává znetvořené a nepochopitelné. On nám slíbil, že bude s námi navždy, až do posledního z dní, které strávíme na této zemi. Modleme se „Otče náš“, počínaje takto, prostě: „Otče“ nebo „Tatínku“. On nás chápe a má nás moc rád.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)

„Následujme hvězdu z Betléma!“

Byl velmi vážený jako neoblomný pastýř a radostný svědek víry, a to nejen v německy hovořících zemích, ale i na Slovensku či u nás v Česku. Byl čestným občanem města Levoča: Joachim kardinál Meisner, který zemřel 5. července 2017 ve věku 83 let. V klášteře Božího milosrdenství v Nových Hradech vícekrát sloužil mši svatou, při které sestry z Rodiny Panny Marie skládaly svůj slavnostní slib. Od roku 2009 se jako zapálený kazatel vždy s radostí zúčastňoval modlitebních dnů ke cti Matky všech národů ve své kolínské arcidiecézi. Pro mnoho věřících v Česku i na Slovensku byl otcovským přítelem, na něhož se s vděčností vzpomíná dodnes.

Kardinál Meisner byl vánočním člověkem nejen díky tomu, že se narodil na slavnost Narození Páně 25. prosince 1933. Během celého života byl hluboce proniknut tajemstvím Vtělení: „Boží Syn se dotkl země... On je s námi po všechny dny až do konce světa, takže nikdy nemusíme mít strach.“ Již v době dramatického mládí Joachim Meisner zakusil, že Pán je vždy a všude při něm a že ho chrání. Po bezstarostném dětství, jež prožil jako druhý ze čtyř chlapců v katolickém městě Vratislav (polsky Wrocław, německy Breslau) v Dolním Slezsku na území dnešního Polska, tehdy Pruska patřícího k Německu, přišla rána, když ve válce ztratil otce. V lednu 1945 se Rudá armáda blížila k městu a dvánáctiletý Joachim, jeho tři bratři a jejich statečná maminka Hedvika museli utíkat směrem na západ. Kardinál na to vzpo-

Ikona Panny Marie z majetku kardinála Meisnera

mínal takto: „Když jsme se vydali na cestu, bylo téměř minus 20 stupňů a mnoho sněhu. Už jsme slyšeli dělostřelbu.“ Jejich auto vybočilo z cesty, zřítilo se z deseti-

metrového svahu a zapadlo do hlubokého sněhu. „Nic se nám nestalo. Když jsme leželi v té rokli, matka vzala růženec, který držela v ruce, vysoko ho pozvedla a řekla: »Bůh žije!« Nepochybovali jsme o tom.“ Krátce nato však hrozilo, že jim matku zastřelí. „Toto byla taková hrůza, že se mi nehlouběji vryla do duše. My děti jsme se přimkly k matce a prosily jsme o slitování. Nakonec nám přece jen dovolili odjet.“

Přes Drážďany se rodina dostala do rolnické vesnice Körner v protestantském Duryňsku a zažila tam namáhavé a vyčerpávající hledání přístřeší: „Celý den jsme chodili nahoru dolů a prosili jsme lidi, zda by nás nemohli přijmout... Rychle se stmívalo. Matka však byla docela klidná a řekla nám: »Vidíte, jako vaše matka se o vás nedokážu postarat. Ale i já mám ještě jednu matku a teď musí začít konat ona: naše Matka Maria.« Potom jsme se pomodlili známou mariánskou modlitbou »Maria, pomoz, přišel čas, milostivá Matko, slyš náš hlas!« Když přišla v modlitbě na řadu prosba: »Když je nouze největší, buď ty, Matko, silnější«,⁽¹⁾ museli jsme ji třikrát opakovat... Mysleli jsme si: »Uvidíme, co naše Matka v nebi udělá.« Krátce nato přišel za nimi jeden starý hostinský, a ačkoliv měl již vše obsazené, Meisnerovým přece nabídl malou světničku ve svém penzionu, kde mohli zůstat, dokud si ve vesnici nenašli trvalé bydlení. Jako po reformaci zde první katolíci žili svoji víru přesvědčivě, i když bez vlastního kostela: „Nikdy jsme nestrkali hlavu do písku.“

V té době se v Joachimovi prohloubila „vánoční“ zkušenost, že má v každé nouzi po svém boku úžasnou Matku: „Bez matky neexistuje život. Ve svém stvořitelském řádu to Bůh tak chtěl a ani on v tom nebyl výjimkou... Když v roce 1993 zemřela naše maminka, hluboce se mě to dotklo. Jeden kněz mi řekl: »Nemusíte se stydět za své slzy. Matka je místo, kde nám Bůh daroval duši.«“

„Ještě si na to dobře pamatuji: Po válce musela maminka chodit každý den do práce, aby nás, čtyři syny, uživila. Když přišel domů náš nejstarší bratr, který chodil na učiliště, a my, tři mladší, jsme byli v bytě sami, bez matky, vždy se zeptal: »Ještě tu nikdo není?« My tři jsme tam přece byli, ale to se zjevně nepočítalo, chyběla maminka!“

Joachim Meisner (vlevo) se svými bratry a maminkou

Můj otcovský přítel

Joachim, který ještě předtím, než začal chodit do školy, pocítil touhu stát se knězem, se odhodlaně bránil vstoupit do socialistické mládežnické organizace v NDR. Cena byla vysoká: Nesměl chodit na gymnázium! Až po ukončení ekonomické školy vedla jeho cesta do semináře v Magdeburgu a v prosinci 1962, krátce před svými 29. narozeninami, byl v erfurtské katedrále Panny Marie Joachim Meisner vysvěcen na kněze. Když v roce 1975 následovalo biskupské svěcení, měl jako pomocný biskup v Erfurtu za úkol bojovat v první linii za tři procenta katolíků roztroušených po celé NDR.

Ještě v tomtéž roce potkal při velké podzimní pouti v erfurtském dómu kardinála Wojtyły, který – po Meisnerově matce – nejvíce ovlivnil jeho život. Kardinál z Krakova byl hlavním celebrantem, biskup Meisner byl kazatelem. Od toho okamžiku spojil Bůh tyto dva pastýře ve výjimečném, vřucím a zároveň uctivém přátelství: „Byl o 13 let starší než já... Oba jsme však cítili, že zde bylo cosi jako stejná vlnová délka; po stránce lidské, teologické, ba i co se týká našich životních osudů... Našel jsem v něm biskupa, který mě předešel na cestě, již jsem mohl kráčet i já, abych dosáhl cíle.“

Ačkoliv přímo až „spříseženecká“ soudržnost katolíků v bývalé NDR byla velmi důležitá, spjatost s pozdějším papežem byla pro kardinála Meisnera mimořádnou duchovní oporou, především poté, když ho Jan Pavel II. v roce 1980 jmenoval arcibiskupem berlínské diecéze. Ta se v té době nacházela v těžkých podmínkách, byla podobně jako samotné město rozdělena na východní a západní část: „V těchto berlínských letech mě vždy znovu povzbuzoval, abych vytrval a nenechal se zastrašit, ale abych progresivně hlásal evangelium.“

S tímto úmyslem zorganizoval odvážný kardinál spolu s východoněmeckými biskupy v červenci roku 1987 poprvé setkání katolíků, na něž přišlo do Drážďan 150 000 z celkového počtu 800 000 katolíků země. Meisner využil příležitosti a oduševněle vyzval věřící, aby vytrvali a svědčili o své víře v ateistickém prostředí: „Země, ve které žijeme, není produktem socialismu, je to dílo Božího stvoření; a lidé v ní jsou Boží děti, za které neseme zodpo-

Joachim kardinál Meisner

vědnost! Do této země jsme povoláni. Proto nemůžeme všichni odejít na Západ. Ale: Nechceme přitom následovat jinou hvězdu než tu z Betléma!“ Po těchto slovech následoval neutichající potlesk, protože každý pochopil narážku na vsudypřítomnou velkou rudou hvězdu Sovětského svazu, viditelnou a v noci svítící na všech veřejných budovách.

O to více byl kardinál Meisner ohromen, když se o pouhých šest týdnů později dověděl, že Svätý otec ho chce jmenovat novým biskupem v západoněmecké arcidiecézi Kolín nad Rýnem. Po zanícené výzvě adresované lidem, aby zůstali a neutekli na Západ, měl on, pastýř stáda, jako první opustit domovinu? Narychlo si zajistil audienci v Římě u papeže Jana Pavla II. a v září se vydal do Castel Gandolfa,

Joachim kardinál Meisner se sv. Janem Pavlem II.

aby svého přítele přemluvil. Ten ho však uklidnil těmito prorockými slovy: „Budeš první z mnoha východních Němců, kteří půjdou do západního Německa, a mnozí západní Němci půjdou na Východ – protože komunistický systém se hroutl!“ Kardinál nevěřicně namítal: „Takže máte zprávy z nějakých tajných služeb?“ Papež nato ukázal nahoru a řekl: „Tam nahoře je moje tajná služba.“

Kardinál Meisner vždy znovu zdůrazňoval, že mu odchod z Berlína „přišel velmi, velmi, velmi zatěžko“. Sám byl překvapen následujícími událostmi: V únoru 1989 byl uveden do úřadu kolínského arcibiskupa a trvalo to pak přesně devět měsíců, když padla berlínská zeď. Kardinál později sám vyznal: „Kdybych byl lépe studoval Fatimu a intenzivněji v to věřil, musel bych tak jako Jan Pavel II. říci: Systém se hroutl.“

„Nikdy jsem nepřinášel sebe, ale vždy jen Kristovo poselství. To mi dává vnitřní svobodu a radost, kterou nedokáže narušit ani potlesk, ani urážky od druhých. Mým orientačním bodem byl zásadně Ježíš Kristus: ve mně, přede mnou a nade mnou.“

A skutečně, Fatima se stala pro oba dva východní biskupy, kteří trpěli pod komunistickým režimem, dalším poutem, které je spojovalo. Hned první fatimský den po převratu, 13. května 1990, ho papež vyslal na portugalské poutní místo, aby poděkoval Panně Marii za pád železné opony. Před milióny věřících vyslovil německý kardinál také poděkování portugalskému národu, že přijal poselství Panny Marie, které odevzdala malým pastýřům: „Blahoslavené jsi, Portugalsko, protože jsi uvěřilo!“

Kardinál Meisner rozhodující měrou přispěl k tomu, že se v roce 2000 mohlo ve Fatimě ve velikonočním týdnu uskutečnit blahorečení malých pastýřů Hyacinty a Františka. Portugalci byli totiž velmi zklamaní, když se doslechli, že během jubilejního roku Svätý otec neopustí Řím. V tomto případě by si cestu do Věčného města mohlo dovolit jen 2000 portugalských poutníků. A tak se Meisner u papeže zasadil: „Vždyť stačí, když řeknete: »Jedenkrát nebudu v Římě od rána do večera.«“ Jan Pavel II. nic neodpověděl, ale z jeho pohledu Meisner pochopil: Vyšlo to! Když po blahorečení římsí biskupové

žertovně vyhlásili, že „kardinál Meisner vyhrál“, ten je skromně opravil: „Ne! Panna Maria vyhrála.“

Ještě jiná velká událost spojovala Joachima kardinála Meisnera s papežem Janem Pavlem II. dokonce až za hranici smrti: Světové dny mládeže v Kolíně nad Rýnem v roce 2005. Při setkání mládeže v Paříži v roce 1997 zavolał papež německého kardinála k sobě a zeptal se: „Můžeme uspořádat následující Světové dny mládeže v roce 1999 v Kolíně?“ Pro různé okolnosti však musel kolínský kardinál, velký přítel mladých, který se zúčastnil všech Světových dnů mládeže, čekat až do roku 2005. Svatý otec Jan Pavel II. byl na jaře těžce nemocný hospitalizován na klinice Gemelli, když si nechal nečekaně zavolat svého přítele. S námahou – kvůli tracheotomii – se kardinála Meisnera zeptal: „Čekáte mě ještě v Kolíně?“ Kardinál ho nato srdečně ujistil: „Svatý otče, a jak!“ Přitom ho vzal za obě ruce a naléhal: „Svatý otče, pustím

Papež Benedikt XVI. při Světových dnech mládeže v Kolíně v roce 2005

„Pane, děkuji ti za svědectví tvého služebníka Joachima. Dej, ať je přímluvcem za církve v Kolíně i na celém světě.“ (Ze vzpomínkového projevu emeritního papeže Benedikta XVI.)

Ve světle Boží lásky

A. Quellmino

Ve světle Boží lásky
zakusíš sílu a odvahu –
ve světle Boží lásky
změníš si špatnou povahu.

Ve světle Boží lásky
ucítíš útěchu a spásu –
ve světle Boží lásky
najdeš radost i krásu.

Ve světle Boží lásky
žádná cesta není příliš –
ve světle Boží lásky
ke svému cíli míříš.

Ve světle Boží lásky
bude tvůj život krásný –
ve světle Boží lásky
každý tvůj den bude jasný.

Ve světle Boží lásky
nebudeš nikdy v osamění –
ve světle Boží lásky
bude Bůh vždy s tebou ve spojení.

(Z -sks- 1/2014 přeložil -mp-)

vás až tenkrát, když mi slíbíte, že přijedete!“ S jemným úsměvem mu papež slíbil: „Přijedu. Ale jak to určí ON.“

A tak byly Světové dny mládeže v Kolíně první a jediné „se dvěma papeži“ – s Benediktem XVI. a Janem Pavlem II., který, žehnajíc z nebe, byl takto se svým poženáním přítomen mezi mladými. Kardinál tehdy poprvé prosadil, že během noční vigilie na kolínském Mariánském poli byla celonoční eucharistická adorace, která je od té doby vrcholem všech Světových

dní mládeže. Takto se tím nejkrásnějším způsobem uskutečnilo motto Světových dnů mládeže v Kolíně, pro něž ještě papež Jan Pavel II. zvolil slova Tří králů: „Přišli jsme se mu poklonit.“

*Z Vítazstvo Srdca 119/2017 přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Ve známé české verzi modlitby prosba zní: „Matkou ukaž se laskavou, sešli nám v nouzi pomoc svou.“ [pozn. překl.]

Joachim kardinál Meisner při modlitebním dnu v Kolíně n. Rýnem v roce 2013

Svatí Tři králové v Kolíně

Město nad Rýnem už po staletí ukrývá neobyčejně vzácný poklad: skříňku s relikviemi svatých Tři králů. Rádi bychom se těchto tří mužů zeptali: Jak jste se dostali do Kolína?

Matoušovo evangelium je nazývá „mágové“ (řecky „magoi“). Všechno nasvědčuje tomu, že byli učenými pohan-skými astrology z Persie či Babylonie, z území dnešního Íránu a Iráku. V těchto mudrcích církev brzy rozpoznala příslibené cizí krále ze Starého zákona, kteří přicházejí k „záři Jeruzaléma“ (srov. Iz 60,3). Egyptský text z období antiky ostatně prozrazuje jejich jména: Kašpar, Melichar a Baltazar.

Později svatá císařovna Helena našla jejich relikvie v Jeruzalémě a dala je přenést do Konstantinopole. Prostřednictvím svatého biskupa Eustorgia, který je dostal jako dar, přišly ve 4. století do jeho rodného města Milána. Zde se v roce 1158 znovu objevily ve starém kostele sv. Eustorgia, když město obsadil císař Friedrich Barbarossa.

Po dobytí Milána daroval římsko-německý císař svatý poklad svému věrnému a oddanému říšskému kancléři Rainaldovi z Dasselu, který byl zároveň arcibiskupem Kolína. Ten se naplněn radostí vrátil do Kolína, kam byly za jásotu celého města vzácné relikvie 23. července 1164 přeneseny. Za doprovodu modliteb a zpěvu byly slavnostně uloženy ve starobylém dómu. Podle nařízení biskupa se každý rok mělo konat takovéto procesí: Tři muži oděni jako králové, následující hvězdu, měli ulicemi města provázet relikvie, jež byly před slavnostní mší svatou přeneseny do katedrály.

Tím byla započata tradice poutí ke svatým Třem králům. K vzácnému relikviáři proudili jak němečtí králové, tak i zástupy poutníků ze všech koutů a částí Evropy. V období středověku učinily tyto poutě z Kolína nad Rýnem – po Římu, Jeruzalému a Santiagu de Compostela – čtvrté nejdůležitější poutní místo křesťanství. Všude a v každé nouzi, zvláště na cestách, vyzývali lidé tyto vznešené světce anebo se k nim obraceli s prosbou o dobrou úrodu.

Nástupce biskupa Rainalda pověřil nejlepšího zlatníka své doby, aby zhotovil relikviář, který by byl hoden svého jedinečného obsahu. Relikviář Tři králů vyzdobený tisíci drahokamů a perel je největším a nejvzácnějším relikviářem

v západní Evropě. V Kolíně se kromě toho rozhodli pro stavbu impozantní gotické katedrály, jež se vypíná nad relikviářem jako druhá kamenná schránka.

Je zajímavé, že když se v roce 1864 otevřela zlatá skříňka a zkoumaly se re-

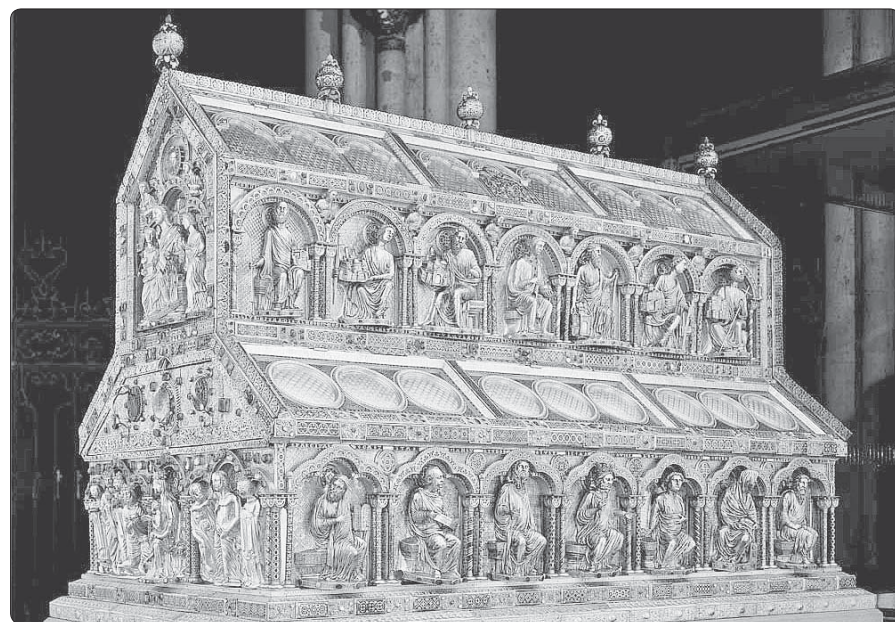
likvie Tři králů, zjistilo se, že jde o téměř kompletní pozůstatky mužských osob různého věku. Až v roce 1980 došlo k analýze kousků látky, do nichž byly zabaleny některé kosti. Výsledek byl fascinující: Je to velmi vzácný syrský damašek z hedvábí, purpuru a zlata, který se tkal jen do 4. století, tedy skutečně pochází z doby Mesiáše!

Dnes se relikviář s Třemi králi nachází přímo za hlavním oltářem, kde vyvýšený a osvětlený dominuje interiéru obrovské katedrály. Otevřená ocelová konstrukce, na které relikviář spočívá, umožňuje poutníkům, aby podle pradáv-
né tradice mohli se svými úmysly v srdci přicházet před relikvie těchto světců.

* * *

Když Joachim kardinál Meisner slavil 6. ledna 1990 poprvé liturgii v kolínském dómu, sotva dokázal zadržet slzy, protože, jak vzpomínal: „Jako dítě uprchlíků v durynské obci Körner jsem mohl tuto mši svatou slyšet poprvé v rádiu u vesnického holiče. Můj Bože! Tehdy jsem si pomyslel nemožné: »Jednou tak slavit tuto bohoslužbu v kolínském dómu!« A Bůh mě, dítě uprchlíků, přivedl na toto místo, abych zde každoročně slavil právě tuto slavnostní bohoslužbu ke cti Tři králů!“

*Z Vítězstvo Srdca 119/2017
přeložil -dd-*

Divy svatého Šarbela Machlúfa (3)

Pater Luis Matar a 1001 divů svatého Šarbela

V Libanonu, v klášteře v Annayi je P. Luis Matar zodpovědný za to, aby sbíral z celého světa svědectví o svatém Šarbelovi. Jean-Claude Antakli a jeho manželka Geneviève převzali tato svědectví přímo z úst P. Matara a napsali je. Z nich vyplývá, jak nám může svatý Šarbel pomoci, i když se všechno zdá být ztraceno.

Nathalie Michel Abdallahová, která se narodila v roce 2004 v Magdouché a žila ve čtvrti Achrafié v Bejrútu, emigrovala do Švédska (Stockholm), kde teď žije. Ochrnula jí pata nohy. Bolesti paty trvaly čtyři roky. Nemohla už normálně chodit, kulhala, až do onoho dne, kdy ji dopravili do nemocnice a byla ošetřena pěti specialisty. Mezi nimi byl také slavný Dr. Jean Kawas, ortopedický chirurg, který se rozhodl, že bude Nathalie operovat.

Večer před operací se zdravotní sestře nepodařilo napichnout infuzi. Zavolala jinou sestru, která také nebyla úspěšná. Tak se rozhodly infuzi odložit na operační den. Po celou noc se modlila Nathalie a její rodiče bez ustání ke sv. Šarbelovi, aby zasáhl a aby operace proběhla pokud možno dobře.

Nathalie, která byla bolestí a léky vyčerpaná, konečně usnula. Ve snu se jí zjevil sv. Šarbel v podobě obrazu. Najednou procitla a měla podivuhodně obraz sv. Šarbela ve svých rukou, zatímco jí sestra přivážela na operační sál. S podivem neci-

tila vůbec žádné bolesti a řekla to také chirurgovi, který byl tímto neobvyklým utišením fascinován. Udělal rentgenový snímek postižené nohy. Ohromení bylo velké, když snímek neukázal žádnou abnormalitu! Operace byla na poslední chvíli zrušena, lékař uznal zázrak. Zázračné uzdravení bylo zaznamenáno 29. března 2016 v Annayi u archiváře P. Luise Matara, který zaznamenává zázraky, jež působí sv. Šarbel ve světě.

* * *

Pani Christiane Youssef Saadeová se narodila v roce 1980 v Mayrouba a je matkou dvou synů. Pracuje v salonu krásy a onemocněla nádorem očí, jehož původcem byl před čtyřmi roky virus. Mezitím byla postižena rohovka, což jí působilo bolesti a nesnesitelný tinnitus. Během této doby vše konzultovala s nejméně osmi lékaři, dříve než šla do nemocnice, aby se tam poradila s Dr. Amidem Samahou a Dr. Eliasem Warakem, specialisty na rohovku, kteří jí navrhovali transplantaci, aniž by zaručili kladný výsledek: „Nesli-

buji vám nic, protože se virus usídlil ve vašem mozku,“ řekl jí Dr. Warak.

Protože je Christiane velmi zbožná, začala se s velkou důvěrou modlit ke sv. Šarbelovi a prosila ho, aby ji – tak jako už učinil Nohadu El-Chamimu – osobně operoval! Obličej uctivaného světce se jí zjevil ve snu, což bylo pro ni prvním znamením. Příštího dne, to bylo 22. srpna 2016, se rozhodla jet ke světcově poutevně, aby prohloubila svoji prosebnou modlitbu, a poprvé pocítila zřetelné zlepšení, takže si, aby se ujistila, začala vyjednávat termín u očního lékaře Dr. Amida Samahy, který jí pro všechny případy radil transplantaci rohovky na specializované klinice v USA.

Poté, co byly prohlídky uzavřeny, nemohl dr. Amid uvěřit: „Co se stalo v době mezitím?“ ptal se. „Já tomu nerozumím – vaše rohovka je zas normální!“ – „To je dar svatého Šarbela!“ odpověděla Christiane.

Transplantace byla zbytečná, oko bylo v pořádku a vyléčení je lékařsky potvrzeno. Dne 24. srpna 2016 přišla bosa do Annaye, oblekla si obřadní tuniku a strávila celou noc v bdělosti a modlitbě u hrobu sv. Šarbela.

* * *

Simon Maroun Harb se narodil v roce 1957 v Tanourine. Je manželem Claudie Nassifové a emigroval do Austrálie, kde se zabývá mezinárodním obchodem. Následkem chronické cukrovky a stálého vysokého krevního tlaku onemocněl silnou nedostatečností ledvin. Často byl na dialýze u dr. Sanaa Barrichové na klinice v Sydney.

Dne 22. února byl převezen jako akutní případ do nemocnice a při vyšetření se zjistilo, že jeho ledviny pracují jen na 8 % své výkonnosti. Dali mu katetr do krční tepny, ale přístroj měl poruchu. Simon si vzpomněl na svoji úctu ke sv. Šarbelovi. Od té doby, kdy začalo jeho utrpení, měl vždycky obraz světce pod svojí poduškou. Potom se začal k němu modlit.

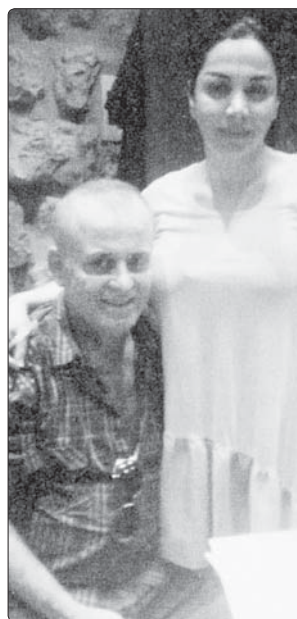
Pak viděl zcela zřetelně nějakou ruku, která mu vytahovala katetr, aniž by protila jedinou kapku krve. Potom usnul. Příští den ukazovaly výsledky vyšetření zřetelné zlepšení, které k údivu urologů potvrdily jeho úplné vyléčení. Lékaři mu vystavili potvrzení o vyléčení, které pro ně bylo vědecky nevysvětlitelné. Přijel spolu se svou

Nathalie M. Abdallahová

Christiane Y. Saadeová

Simon Maroun Harb

pani z Austrálie, aby 22. srpna 2016 zapasali vyléčení a poděkovali za ně.

* * *

Tony Michel Rahme z Béchari, narozený v roce 1996, žije v Jounieh. Trpěl bolestmi v oblasti žaludku a střev a byl dopraven záchrannou službou do nemocnice

v Jounieh. Byla mu diagnostikována rakovina slinivky břišní. Nádor byl 24 cm dlouhý, do hloubky 11 cm a vážil přibližně 1,5 kg.

Odstranění slinivky bylo nezbytné. Zatímco čekal na operaci, začali se rodiče, jeho přátelé a jeho bratr modlit řetězovou modlitbou. V předvečer operace měl jeho bratr zvláštní sen: Zjevil se mu sv. Šarbela, když byl na cestě se svým nemocným bratrem. Světec se ho zeptal: „Kdo je ten mladý muž po tvém boku?“ On odpověděl: „To je můj bratr!“ Tu položil světec své ruce na Tonyho hlavu, požehnal ho a odešel. Tady sen skončil.

Choulostivou operaci řídil Dr. Ziad Chahine. Bylo pro ni vyhrazeno deset hodin se skupinou dvou dalších chirurgů.

Od snu svého bratra se Tony mnoho modlil a doufal. Chirurgové odstranili nádor, vážící jeden a půl kilogramu a byli překvapeni, když zjistili, že byl spojen se slinivkou břišní pouze jedinou žilou. Následné vyšetření ukázalo, že byl zcela nezhoubný. Tonyho uzdravení má datum 29. srpna 2015. Záznam tohoto uzdravení byl proveden o rok později, 6. srpna 2016.

* * *

Arleen Cardová se narodila 28. května 1935 ve Spojeném království. Je matkou 12 dětí a odstěhovala se do Omahy. Po krváčení do mozku byla dopravena záchrannou službou do lékařského střediska v Nebraska. Lékařská prohlídka, kterou tam provedli, prokázala, že měla nádor, který způsobil ochrnutí obličeje a centra řeči.

Chirurgický zásah byl stanoven na 15. října 2015. O tomto datu se konaly náboženské slavnosti navštívení ostatků sv. Šarbela v maronitském kostele v Omaze. Slavnosti se konaly pod záštitou biskupa Charbela Marouna. Přišly zástupy věřících, aby přijaly požehnání. Římskokatolický kněz jedné sousední farnosti po-

„Kdo zpívá chvály, nejenomže chválí a velebí, nýbrž velebí plný veselosti. Kdo zpívá chvály, nejenom zpívá, ale také miluje toho, komu zpívá. Ve chvále vyznavače a věřícího je vždycky také kázání, veřejné vyznání, ve zpěvu milujícího je touha po milovaném.“

Sv. Augustin, kázání na 72. žalm (Z -sks- 25/2014 přeložil -mp-)

* * *

Z pastýřského listu papeže Lva XIII.:

„Když se milosrdný Bůh rozhodl, že uskuteční dílo vykoupení, na které lidé čekali po staletí, chtěl to provést takovým moudrým způsobem, že první počátky vykoupení světa nabídla světu vznešená, Bohem založená rodina, v celém lidstvu nejdokonalejší příklad domácího společného života a vši ctností a svatosti. To byla ta Rodina z Nazareta, která ukryvala Slunce spravedlnosti, totiž Krista, našeho Boha a Spasitele, dříve, než osvítil všechny národy svým leskem, k tomu jeho panenskou Matku a Josefa, svatého muže, který zaujal vůči Ježíšovi otcovskou úlohu. Bezpochyby vyzařovaly z této Svaté rodiny všechny ty krásné rysy, které plynou se společného rodinného života, ze vzájemné lásky, ze svatosti života, ze cvičení ve zbožnosti v nejvyšším stupni. Stala se tak ostatním příkladem. Byla tak podle plánu božské Prozřetelnosti stvořena, aby křesťané všech povolání a stavů, když se na ni podívají, měli podnět ke cvičení všech ctností.“

Z -sks- 1/2015 přeložil -mp-

prosil biskupa Charbela o dovolení, aby směl přijmout relikvii sv. Šarbela také ve svém kostele, třeba jenom na několik hodin. Do tohoto kostela přišla dcera Arleeny v doprovodu některých přátel, aby se spojili v modlitbě.

Vkleče prosila o uzdravení své matky. Byly také rozdány obrázky sv. Šarbela, a tak přinesla jeden své matce do nemocnice. Ta hleděla na světce, učinila znamení směrem k obrázku, na němž uviděla zářit světce ve tvaru kříže, jak řekla později. Po tomto podivuhodném zjevení následovalo Arleenino uzdravení. Její dcera předala lékařské potvrzení o uzdravení P. Raymondou Khaloufovi, maronitskému knězi, který přišel do Annaye, aby nechal zapsat uzdravení 1. září 2016.

* * *

Jedna paní, která chtěla zůstat v anonymitě, narozená v roce 1950, přišla do nemocnice v Bejrútu potom, kdy jí byl diagnostikován nádor (mnohočetný kostní myelom). Tři lékaři se o ni starali, mezi nimi také Dr. Georges Chahine. Po dvouletém ošetřování a chemoterapii, kterou nemocná nemohla déle snášet, byly provedeny chirurgické zákroky, které neprokázaly žádný účinek.

Její dcera, která byla muslimského vyznání, znala charisma uctívaného světce, a aniž matce něco řekla, prosila ho s důvěrou a odevzdaností v modlitbě o jeho přimluvu. Byla vyslyšena a chtěla uzdra-

vení své matky uveřejnit, ale bez uvedení jejího jména.

* * *

Bernard Emile Hadad, narozený v roce 1969, je doktorem dějin umění a vyučuje na univerzitě v Montrealu. Vážné žaludeční a střevní problémy si vyžadovaly chirurgický zásah, při němž byla odstraněna část střeva. Vrátil se do Libanonu a trpěl stále nesnesitelnými bolestmi ve výšce horního levého stehna.

Dr. Maroun Barakat, kterého navštívil, diagnostikoval lékařskou chybu, která byla udělána při operaci a způsobila poškození nervu ischiasu. Předepsal na několik měsíců sérii protizánětlivých léků a fyzioterapii.

Velmi zbožný Bernardův otec, který vroucně uctíval sv. Šarbela, doporučil svému synovi, aby stehno masíroval posvěceným olejem sv. Šarbela, když se lékařské ošetření ukázalo jako neúčinné. Když syn prosil o tři dny později o zmírnění bolesti, cítil se podstatně lépe a vyhledal svého ošetřujícího lékaře. Bolest zmizela navzdory prokázanému traumatu a 18. září 2016 přišel Bernard do Annaye, protože byl přesvědčen o přimluvě světce.

(Pokračování)

Z Maria heute 4/2018 přeložil -mp-

(Redakčně upraveno)

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (38)

7. Proroctví (První část)

„Sen nebo znamení?“ Touto slovní hříčkou⁽¹⁾ označoval Bruno Cornacchiola ve svém deníku varování, která nepřestával dostávat během celého svého života jako potvrzení pravdivosti zjevení v roce 1947 a stálé přítomnosti Panny Marie po svém boku. Vždyť I. vatikánský koncil vyhlásil jako pravdu víry, že:

„Bůh chtěl, aby vnitřní pomoc Ducha Svatého byla doprovázena vnějšími důkazy jeho zjevení, tj. božskými skutky a na prvním místě zázraky a proroctvími, která tím, že nejvýš jasným způsobem ukazují na všemohoucnost a nekonečné vědění Boha, jsou nejvýš jistými znameními Božího zjevení, přizpůsobenými každému rozumu.“

Bruno Cornacchiola toto všechno neprožíval pokojně. Protože poznání zahrnuje odpovědnost, váha proroctví je pro vizionáře vždy nesmírně těžká. V dějinách církve byli mnozí muži a ženy obdarováni tímto charismatem: obvykle však neměli lehký život. Je takřka pravidlem, že vidění toho, co má nastat, není spojeno

s datem události, takže ověření může nastat v neurčitým čase, mnohdy po smrti samotného vizionáře.

„Často mám sny, které potom, když se dívám na kolena, ruce či záda, na rány a další znamení, vyplývají jako pravé. Zdá se mi, že kráčím po kolenou po kamenech a cítím bolest, a pak kolena jsou zraněná a na těle jsou známky po kamenech, a stejně je tomu i s rukama.“

Toto Cornacchiola zaznamenal 2. května 1973 na potvrzení toho, že to, co viděl, mělo realistický charakter. A dne 1. srpna 1981 to shrnul:

„Často v sobě cítím něco, co se pak stane pravdou, a když to vidím takto uskutečněné, naplňuje mě to děsem, který proniká celé mé tělo chvěním; nepokládám se za věštce, ale Maria zná všechno, je Matka.“

První napomenutí, jehož stopy se nacházejí v Brunově deníku, připadá na 30. březen 1949:

„Toto ráno jsem měl hrozný sen. Zdálo se mi, že vidím letadlo, které začalo hořet, a nahoře bylo napsáno: Turín. Co bude?“

Následujícího 4. května došlo k tragédii v Superze: letadlo, které dopravova-

lo do piemontské metropole⁽²⁾ fotbalové mužstvo zvané *Grande Torino* („Velký Turín“), jež bylo po pět let nepřetržitě šampionem Itálie, narazilo do zadní zdi baziliky na turínském kopci,⁽³⁾ a přivodilo tak smrt 31 obětí.

V následujících letech se nacházejí stopy dalších předpovědí, ale bez podrobností, které by umožňovaly pochopit jejich význam. Poznámky se stávají opět pochopitelné v době smrti papeže Jana XXIII. Na počátku května 1963, měsíc před papežovou smrtí, Cornacchiola již zmiňoval jméno jeho nástupce:

„Modlíme se za papeže Jana XXIII. Nebude to on, papež pyramid: bude se jmenovat Pavel? Čekáme, aby to bylo jasné.“

Ve dnech, které předcházely konkláve, napsal s přesností:

„Během dvaceti dní bude nový náměstek.⁽⁴⁾ Mezi všemi kardinály kdo je lepší než Montini? Ponechávám každou věc vůli Boží. Kdo jsem já?“ (4. června)

„Jeden Pavel V. pracoval na tom, aby uspořádal politicky stát.⁽⁵⁾ Nyní to chce jednoho Pavla VI., aby uspořádal církev.“ (8. června)⁽⁶⁾

(Pokračování)

Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

mluvícím pod vlivem vnuknutí: že totiž také pohané mají stejná dědičná práva, že jsou údy téhož těla a že stejně i jim platí ona zaslíbení skrze Ježíše Krista, když uvěří kázání evangelia.

Evangelium - Mt 2,1-12

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svola všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: »A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými přední-

mi městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.«“ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle - hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili do své země jinou cestou.

Poznámky:

⁽¹⁾ Je to slovní hříčka v italsčině, kde se „sen nebo znamení?“ řekne: „*sogno o segno?*“ [pozn. překl.]

⁽²⁾ Tj. do Turína (*Torino*). [pozn. překl.]

⁽³⁾ Superga je kopec na okraji Turína, kde byla v první polovině 18. století vybudována velká barokní bazilika, v níž jsou pochováni mnozí savojské princové a králové. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Tedy nový papež jako Kristův náměstek (*vicarius Christi*). [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Papež Pavel V., původním jménem Camillo Borghese, který vedl katolickou církev v letech 1605–1621, se velmi zasloužil o povznesení města Říma. [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ Dnes již svatý papež Pavel VI., původním jménem Giovanni Battista Montini, byl zvolen papežem 21. června 1963. [pozn. překl.]

Větší šance pro děti při nečekaném těhotenství

Svaz zdravotních pojišťoven vyhověl žádosti Hnutí Pro život ČR a rozhodl, že umožní všem gynekologům věnovat více času na poradenství ženám, které zvažují umělé ukončení těhotenství. „Slibujeme si od toho snížení počtu potratů,“ říká Radim Ucháč, předseda Hnutí Pro život ČR.

Pokud žena nečekaně otěhotní a zvažuje umělé ukončení těhotenství, je její gynekolog jednou z autorit, která může poradit a rozhodnutí ženy ovlivnit. Informovat ženu o možných zdravotních dopadech umělého potratu a alternativních možnostech řešení její životní situace však vyžaduje čas, který gynekologové v rámci klinického vyšetření nemají k dispozici, nemají jej od zdravotních pojišťoven hrazený. Někteří gynekologové však pro toto poradenství využívají obecný mezioborový zdravotní výkon nazývaný *Edukační pohovor s nemocným či rodinou*. Podle Ing. Ladislava Friedricha, prezidenta Svazu zdravotních pojišťoven, bylo na zasedání Zdravotní sekce, kde jsou zastoupeni zdravotní ředitelé všech zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, „přislíbeno, že pokud smluvní gynekolog požádá zdravotní pojišťovnu o rozšíření smluvně dohodnutého rozsahu služeb o tento mezioborový výkon, bude mu vyhověno“. Totéž přislíbila i Všeobecná zdravotní pojišťovna, která uvádí, že v roce 2017 nemělo tento konzultační výkon nasmlouváno 73 % gynekologů.

„Všem 1400 gynekologům, kteří v České republice působí, nyní posíláme dopisy, ve kterých je na možnost nasmlouvat si tento výkon upozorňujeme, a zároveň jim nabízíme možnost odkazovat své pacientky, které se cítí být k potratu nuceny, na naši Linku pomoci, kterou provozujeme v rámci projektu *Nesoudíme. Pomáháme*“, říká Radim Ucháč. Zároveň připomíná, že podle statistik Linky pomoci je k potratu nuceno 80 % žen, které se na ni obrátí. Gynekology bude informovat i Česká gynekologická a porodnická společnost.

Původně se Hnutí Pro život ČR snažilo prosadit zavedení nového gynekologického zdravotního výkonu, který by byl určen specificky pro poradenství při ne-

čekaném těhotenství. Zdravotní pojišťovny jej však zamítly, bály se, že specifické konzultační výkony by začaly požadovat i další lékařské odbornosti. „Nevzdali jsme se a nakonec jsme dospěli k dohodě, že gynekologové budou moci plošně využívat existující mezioborový zdravotní konzultační výkon, byť to bude stát více peněz ze zdravotního pojištění, než kdyby byl vytvořen výkon specificky gynekologický,“ vysvětluje Radim Ucháč a dodává: „Velmi nám při jednání pomohla podpora vedení České gynekologické a porodnické společnosti a také konzultace na Ministerstvu zdravotnictví. Asi nejvíce nás potěšilo, že jsme se s vedením Svazu zdravotních pojišťoven shod-

li, že našim společným zájmem je snížovat počet umělých potratů.“

Významným impulsem, který napomohl finálnímu dosažení dohody, byla výzva Výboru pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR z června tohoto roku, aby Česká gynekologická a porodnická společnost a Ministerstvo zdravotnictví ČR zahájily jednání o problematice umělého ukončení těhotenství. „Tato výzva byla výsledkem jednání, která jsme s poslanci a poslankyněmi tohoto výboru vedli právě ohledně možnosti zavedení nového gynekologického konzultačního výkonu. Za jejich pozitivní přístup jsme velmi vděční,“ dodává Radim Ucháč.

HPŽ ČR, 6. 12. 2018

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA LEDEN 2019

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL:

Mladí lidé a příklad Panny Marie.

Za mládež, především za mladé v Latinské Americe, aby podle příkladu Panny Marie odpovídali na volání Pána a ohlašovali světu radost evangelia.

Národní úmysl:

Ať se církev stává v naší zemi znamením naděje pro budoucnost.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Pondělí 7. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (8. díl): Jiřím Flaškou **7:10** Mezi pražci (74. díl): Leden 2019 **8:00** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** Exit 316 MISE: Po skalách duše **9:35** Outdoor Films s P. Darkem Sputem a Martinem Kráčalíkem (70. díl): Mustang **11:10** Století Andělky **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Transport **13:25** První křesťané: Křest barbarů **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Křížovatky Marty Špinkové (9. díl) **15:00** Mosambik – Cipriano **15:30** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina, CSc. – Řím – věčné město **17:20** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie **17:40** Víra do kapsy: Kněz nebo psycholog? **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlášky (146. díl): Tulemy se **18:30** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe **18:35** Hovory z Rekovic: Alena Mornštajnová **18:55** Terra Santa News: 2. 1. 2019 **19:15** Szidi Tobias & band **20:00** Biblická studna [L] **21:00** Česká věda [P] **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pojďte, vraťme se k Hospodinu **23:05** Pomoc má mnoho tváří: Diakonie ČCE **23:30** Kulatý stůl: Astronomie dnes, leden 2019 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 8. 1. 2019

6:05 Hlubinami vesmíru **6:50** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** V souvislostech **9:35** Exit 316 MISE: Po skalách duše **10:00** Muzikanti, hrajte **10:30** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pojďte, vraťme se k Hospodinu **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** V pohorách po horách (35. díl): Anenský vrch – Orlické hory **12:55** Adopce nablízko: Něco vezme, mnohem víc dá **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Křížovatky arcibiskupa Dominika Duky (10. díl) **15:15** Diakonie ve Valašském Meziříčí – Žijeme tu s vámi! **15:25** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (5. díl): Nejsme lepší než ti druzí **15:55** Kulatý stůl: Astronomie dnes, leden 2019 **17:30** Bělorusko – Květ mezi trny **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlášky (146. díl): Tulemy se **18:30** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku **18:40** Hermie – obyčejná housenka **19:15** Víra do kapsy: Dá se život plánovat? **19:30** Zpravodajské Noeviny: 8. 1. 2019 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **20:55** Opřu se o florbalovou hůl **21:15** Světlo pro Evropu **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Řeckokatolický magazín [P] **22:20** Jak potkávat svět (66. díl): Se Slávkem Klecandrem a Romanem Dostálem **23:40** Terra Santa News: 2. 1. 2019 **0:05** Večer chval (73. díl): Brno Worship **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 9. 1. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 8. 1. 2019 **6:25** Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina, CSc. – Řím – věčné město **7:40** O starých Starých Hamrech **8:30** Harfa Noemova: Mistři houslí **9:00** Živě s Noe [P] **9:05** V pohorách po horách (32. díl): Bílá hora – Podbeskydská pahorkatina **9:15** 100 let Národního zemědělského muzea **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Pěšák Boží **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Velehrad v době nesvobody **13:10** Dar z Medžugorje **13:30** BG Styl: Třebovický koláč 2017 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Kinematograf múz (1. díl): ARCHIV **15:35** Exit 316

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

MISE: Po skalách duše **16:00** Zpravodajské Noeviny: 8. 1. 2019 **16:20** ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB **16:35** Jak potkávat svět (66. díl): Se Slávkem Klecandrem a Romanem Dostálem **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. **18:40** Sedmihlášky (146. díl): Tulemy se **18:45** Hermie – obyčejná housenka **19:20** Hřbitov bláznů [P] **19:30** Terra Santa News: 9. 1. 2019 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná lež [P] **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Noční univerzita: Gabriela Vlková – Job – sázka na člověka [P] **23:15** První křesťané: Křest barbarů **23:45** Generální audience Svatého otce **0:15** U VÁS aneb Festivalové kukátko (28. díl): Vila Fantigo – malířka dětské fantazie **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 10. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (9. díl): Ivo de la Renotiérem **7:10** Milovat až do zapomnění **8:05** Missio magazín: Prosinec 2018 **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **9:20** Světlo pro Evropu **9:30** Kulatý stůl: Astronomie dnes, leden 2019 **11:05** Terra Santa News: 9. 1. 2019 **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie **13:10** Česká věda **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Kinematograf múz (2. díl): KURIOSITY **15:35** Generální audience Svatého otce **16:05** Zpravodajské Noeviny: 8. 1. 2019 **16:25** Řeckokatolický magazín **16:40** Dobrý pastýř **17:10** Mezi pražci (74. díl): Leden 2019 **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlášky (146. díl): Tulemy se **18:30** Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. **18:40** Tak trochu jiný lyžák **19:00** Večeře u Slováků: Svátek Křtu Páně [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 10. 1. 2019 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (121. díl): (Nejen) Kašava slaví! **21:30** Živě s Noe: Den v kostce **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 10. 1. 2019 **0:30** Cesta do Tibetu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 11. 1. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 10. 1. 2019 **6:25** Angola: katecheta Paulino **6:55** Chudoba – Sestra Rachel **7:15** Noční univerzita: Gabriela Vlková – Job – sázka na člověka **8:25** První křesťané: Křest barbarů **9:00** Živě s Noe [P] **9:10** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **9:20** Na křídlech andělů **9:45** Historie sklářství v Karlovcích **10:10** Biblická studna **11:15** ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná lež **13:20** Szidi Tobias & band **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Kinematograf múz

(3. díl): TRADIČNÍ PRÁCE **15:30** Zpravodajské Noeviny: 10. 1. 2019 **16:00** Buon giorno s Františkem **16:55** Harfa Noemova: Mistři houslí **17:25** Město strachu – Pákistán **18:00** Živě s Noe [P] **18:25** Sedmihlášky (146. díl): Tulemy se **18:30** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. **18:45** Zeno Kaprál básník **19:15** Hovory z Rekovic: Iva Bittová **19:30** Záblesky nad Andami **20:00** Kulatý stůl: Manželství v 21. století? **21:30** Živě s Noe: Den v kostce [P] **22:05** Večeře u Slováků: Svátek Křtu Páně **22:30** Manželství – jeden z pohledů na přirozenou rodinu **22:55** Mezi pražci (74. díl): Leden 2019 **23:45** Přehrada Kružberk 1957–2017: videodokument o rekonstrukci vodního díla **0:10** Hlubinami vesmíru **0:50** V pohorách po horách (15. díl): Violík **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 12. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (10. díl): Bohumilem Kheilem **7:10** Outdoor Films s Jiřím Honem (56. díl): Fotografující poutník **8:45** Sedmihlášky (146. díl): Tulemy se **8:50** Noeland (61. díl) **9:20** Hermie – obyčejná housenka **10:00** Můj chrám: Patrik Kunčar, Uherský Brod, farní kostel Neposkvrněného početí Panny Marie **10:20** Dokonalá radost **10:45** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná lež **11:15** Exit 316 MISE: Po skalách duše **11:40** Zpravodajské Noeviny: 10. 1. 2019 **12:00** Angelus Domini [P] **12:10** Pod lampou **14:15** Terra Santa News: 9. 1. 2019 **14:40** Večeře u Slováků: Svátek Křtu Páně **15:10** Život ve vztahu: Franz Kett a jeho pedagogika **15:50** Adopce srdce **16:30** MFF Strážnice 2015: Vyšla hvězda na kraj světa **17:40** V pohorách po horách (44. díl): Boubín – Šumava **18:00** První křesťané: Byzanc: nový Řím [P] **18:30** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. **18:40** Sedmihlášky (146. díl): Tulemy se **18:45** Světlo pro Evropu **19:00** Muzikanti, hrajte **19:30** V souvislostech [P] **20:00** Ostrov mnichů **21:10** Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCO) I. [P] **21:40** Živě s Noe: Týden v kostce **22:45** Szidi Tobias & band **23:25** Noční univerzita: Prof. Pavel Kalina, CSc. – Řím – věčné město **0:45** Má vlast: Přerov – Městský dům **2:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 13. 1. 2019

6:05 Klapka s ... (11. díl): Františkem Soukupem **7:15** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (121. díl): (Nejen) Kašava slaví! **8:35** Smírčí kříž **9:00** Večeře u Slováků: Svátek Křtu Páně **9:30** Mše svatá ze Svátku Křtu Páně ze Sixtinské kaple: Vatikán [L] **11:10** Století Andělky **11:30** Řeckokatolický magazín **11:45** ARTBITR – Kulturní magazín (28. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:35** Muzikanti, hrajte **14:10** Noční univerzita: Gabriela Vlková – Job – sázka na člověka **15:20** Ostrov mnichů **16:30** Živě s Noe: Týden v kostce **17:30** Dokonalá radost **17:55** Sedmihlášky (51. díl): Vyletěla holubička **18:00** Cirkus Noeland (20. díl): Jak Šprfouchle nechtěl být Šprfouchletem **18:30** Hermie a lhářka Flo **19:00** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná lež **19:25** Exit 316 MISE: Malé velké finále **19:45** Plečníkův kostel sv. Františka v Lublani **20:00** Poveda **22:05** V souvislostech **22:25** Buon giorno s Františkem **23:20** Život na zámku Břežany **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 7. 1. o 13:30 hod.:

Večerná univerzita (Ako v hneve nevybuchnúť)

Záznam homílie Mons. Jozefa Halka, bratislavského pomocného biskupa.

Utorok 8. 1. o 18:00 hod.:

Svätá omša z Bratislavy – Vajnor

Priamy prenos – 50 rokov od smrti bl. Titusa Zemana.

Streda 9. 1. o 20:30 hod.: Fundamenty (Starý zákon)

Diskusná relácia, ktorá rozoberá Katechizmus katolíckej cirkvi.

Štvrtok 10. 1. o 16:45 hod.:

Kulmenie (Jozef Kováčik: Kroniky Narnie)

Čítali ste 7 dielny fantasy román Kroniky Narnie? Alebo ste videli niektoré z jeho filmových spracovaní? Potom vám určite nie je neznáme meno C. S. Lewis.

Piatok 11. 1. o 20:30 hod.:

Otec Jules Chevalier: Zakladateľ Misionárov Najsvätejšieho Srdca Ježišovho (dokument)

Toto je osud jedného z rytierov Božského Srdca, ktorý sa stal šíriteľom Božej lásky v dobe, keď to vôbec nebolo bežné.

Sobota 12. 1. o 20:30 hod.:

Filip Néri / Buďte dobrí, ak môžete 2/2 (film)

„Buďte dobrí, ak môžete,“ týmito slovami napomínal Filip Néri svojich mladých chovancov. Je patrónom mládeže a humoru. V roku 1622 ho pápež Gregor XV. vyhlásil za svätého.

Nedeľa 13. 1. o 9:30 hod.:

Svätá omša zo Sixtínskej kaplnky vo Vatikáne

Priamy prenos na slávnosť Krstu Pána spojený s krstnou slávnosťou detí.

PUZZLE BETLÉMA, 260-2028 dielků

Cena: 180-480 Kč

Objednávky: Rímskokatolícká farnosť Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč
trebicmartin@volny.cz • tel.: 728 133 220

Více na www.trebicmartin.cz.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku Mgr. Petra Bahníka s názvem UTAJENÉ PŘÍBĚHY ČESKÝCH DĚJIN**, která se bude konat **v úterý 8. ledna 2019 v 18 hodin** v sále 319, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

5. - 12. LEDNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 6. 1.		PO 7. 1.		ÚT 8. 1.		ST 9. 1.		ČT 10. 1.		PÁ 11. 1.		SO 12. 1.			
Antifona	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248	226	248		
Antifony	233	255	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	233	255	241	264	244	268	247	272	251	276	254	279	257	283		
Antifona k Zach. kantiku	233	256	241	264	245	268	248	272	251	276	254	280	258	284		
Prosby	233	256	241	265	245	269	248	272	251	276	254	280	258	284		
Závěrečná modlitba	234	257	1277	1416	245	269	248	273	252	277	255	281	258	284		
Modlitba během dne:																
Hymnus	227	249	227	249	227	249	227	249	227	249	227	249	227	249		
Antifony	228	250	228	250	228	250	228	250	228	250	228	250	228	250		
Žalmy	235	257	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	237	259	242	266	245	269	249	273	252	277	255	281	259	285		
Závěrečná modlitba	234	257	242	265	245	269	248	273	252	277	255	281	258	284		
Nešpory:																
	SO 5. 1.															
Hymnus	229	251	225	247	225	247	225	247	225	247	225	247	225	247	261	288
Antifony	230	252	238	260	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	260	286
Žalmy	230	252	238	261	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	230	252
Kr. čtení a zpěv	231	254	239	262	243	267	246	271	250	274	253	278	256	282	260	287
Ant. ke kant. P. M.	232	254	240	263	243	267	247	271	250	275	253	278	257	282	260	287
Prosby	232	254	240	263	243	267	247	271	250	275	253	279	257	283	261	287
Záv. modlitba	234	257	234	257	1277	1416	245	269	248	273	252	277	255	281	263	291
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 6. 1. – slavnosť Zjevení

Páně

1. čt.: Iz 60,1-6

Ž 72(71),1-2.7-8.10-11.12-13

Odp.: srov. 11 (*Budou se ti, Hospodine, klanět všechny národy země.*)

2. čt.: Ef 3,2-3a.5-6

Ev.: Mt 2,1-12

Pondělí 7. 1. – nezávazná

památka sv. Rajmunda z Peňafortu

1. čt.: 1 Jan 3,22-4,6

Ž 2,7b-8.10-11

Odp.: 8a (*Dám ti v majetek národy.*)

Ev.: Mt 4,12-17.23-25

Úterý 8. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 4,7-10

Ž 72(71),1-2.3-4ab.7-8

Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)

Ev.: Mk 6,34-44

Středa 9. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 4,11-18

Ž 72(71),1-2.10.12-13

Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)

Ev.: Mk 6,45-52

Čtvrtek 10. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 4,19-5,4

Ž 72(71),1-2.14+15bc.17

Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)

Ev.: Lk 4,14-22a

Pátek 11. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 5,5-13

Ž 147,12-13.14-15.19-20

Odp.: 12a (*Jeruzaléme, oslavuj Hospodina! Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 5,12-16

Sobota 12. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 5,14-21

Ž 149,1-2.3-4.5-6a+9b

Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Jan 3,22-30

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

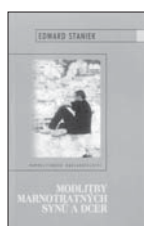

UZDRAVENÍ SKRZE BIBLI

Michael Marsch • Z němčiny přeložila Aranka Gärtnerová

Dominikánský kněz Michael Marsch nabízí velmi užitečné myšlenky pro uzdravení a prohloubení víry v úvahách nad biblickými texty. Zároveň dává čtenáři nahlédnout do psychologického výkladu Písma, který je u nás zatím málo znám.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 115x118 mm, 136 stran, 159 Kč*

MODLITBY MARNOTRATNÝCH SYNŮ A DCER

Edward Staniek • Z polštiny přeložil Jiří Hrdý

Nikdy nesmíme jednat v pochybnostech svědomí. Jistota svědomí je základem jeho pokoje. Se správným, jistým a citlivým svědomím se však nikdo nerodí. Takové svědomí je třeba získávat stále lepší znalostí norem Božího zákona a jejich stále odvážnějším uskutečňováním v životě. Na této cestě je nejučinnějším nástrojem ke zdokonalování svědomí vlastní zkušenost. Reakce svědomí naplněného hlubokým pokojem nebo neklidem nám naznačuje, nakolik byla naše rozhodnutí správná. Tato cesta je však drazé vykoupěna, neboť se za ní platí bolestí svědomí. Snazší cestou je využít zkušeností druhých. Oni platí vysokou cenu a chtějí ostatní varovat, aby jejich chyby neopakovali. Takovým způsobem má pomoci k reflexi vlastního svědomí také tato kniha.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 116x180 mm, 112 stran, 129 Kč*

ROZDÁVAT Z PLNOSTI KONTEMPLACE

Thomas Philippe • Z angličtiny přeložila Josefa Strettiová OP

Přepis duchovních cvičení zakladatele komunit Archa, v nichž žijí společným životem lásky a kontemplace mentálně postižení spolu se zdravými lidmi. Tyto exercicie mohou mnohým pomoci objevit cestu mystické modlitby, která je určená všem, kdo se jí otevřou.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 116x180 mm, 120 stran, 139 Kč*

OTČE NÁŠ, JENŽ JSI NA ZEMI

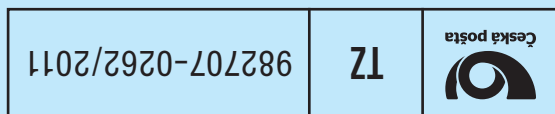
José Tolentino Mendonça • Předmluva Enzo Bianchi • Překlad Jiří Gračka

Portugalský katolický kněz, básník a myslitel José Tolentino Mendonça (nar. 1965) stojí ve své knize před náročnou výzvou – chce věřícím i nevěřícím přiblížit slova modlitby *Otče náš*, modlitby navýsost křesťanské, kterou Tertulián označil za „shrnutí celého evangelia“. Jeho rozhodnutí oslovit také nevěřící není nějakým ústupkem vůči světu – vyvěrá totiž z přesvědčení, které je výsledkem zralé víry: že Ježíš je „Pánem lidstva“, že každý člověk je Božím obrazem a že vše, co je lidské, zároveň souvisí s Bohem. Podle autora knihy modlitba *Otče náš* vystihuje lidství každého člověka do té míry, že se v ní každý může najít. Všichni lidé jsou bytostmi touhy, cítí potřebu chleba i odpuštění, bojují se zlem a žijí na zemi, která už díky Vtělení není místem oddělujícím lidi od Boha, ale naopak jediným místem, které setkání člověka s Bohem umožňuje.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 116x180 mm, 160 stran, 149 Kč

Sdělení zásilkové služby: Až do 13. 1. 2019 budou probíhat inventury, proto zboží začneme opět zasílat až 14. 1. 2019. Děkujeme za pochopení.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1